
KFUM's Sociale Arbejde i Danmark – generalsekretær Lars Rahbek

KFUM's Sociale Arbejde driver 70 sociale institutioner bl.a. det sociale projekt Parasollen, der blev etableret i 2000 i et tæt partnerskab med Struer Kommune. Den eksisterende samarbejdsaftale på ca. 1 mill. kr./år står foran genforhandling.

Struer Kommune gjorde i januar opmærksom på, at man i flg. Tilbudslovens nye regler om annonceringspligt var nødt til at sætte Parasollens sociale ydelser i udbud.

Struer Kommune havde henvendt sig til Konkurrencestyrelsen, der havde orienteret om, at såfremt der ingen optioner er i samarbejdsaftalen, kan den ikke umiddelbart forlænges uden, at ydelsen har været i udbud.

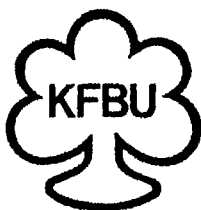
Struer Kommunes henvendelse til KL bekræftede dette, dog orienterede KL om, at hvis den selvejende institution kan opfattes som en in-house institution, skal ydelsen formodentlig ikke i udbud. I den konkrete sag mente KL dog ikke, at Parasollen kunne opfattes som en in-house-institution.

Situation var derfor, at Parasollen – udviklet af - og forankret i - en stor kreds af lokale frivillige – skulle se frem til en usikker periode med udfyldelse af udbudspapirer – og ikke mindst se frem til en risiko for, at kommunen - på trods af deres udtalte tilfredshed med projektet - alligevel vælger en anden leverandør af rent økonomiske grunde - og måske sig selv - for at undgå udbudsrunden fremover.

Annonceringspligten er for os blevet en stor frustration og en voldsom blokering for lysten til at udvikle og etablere nye sociale projekter. Hvor vi før opfattede os som respekterede partnere, tvinges vi nu til at se os selv som tilfældige og konkurrerende leverandører.

Vi er bekymrede for, om det bliver det økonomiske aspekt, der fremover kommer til at afgøre, hvem der arbejder med de socialt mest udsatte.

Vi opfordrer derfor til, at Folketinget følger udviklingen og sikrer, at annonceringspligten ikke fremmer brugen af sociale discountløsninger.

Indlæg vedrørende annonceringspligt.

I Danmark er der omkring 230 døgninstitutioner for børn og unge. 70 % drives af kommuner og regioner, og 30 % er selvejende institutioner med driftsoverenskomster med enten kommuner eller regioner.

Det betyder, at 1/3 af samtlige døgninstitutioner for børn og unge vil komme i klemme i forbindelse med den ændring, der er kommet af ændringerne i konkurrenceloven og den efterfølgende fortolkning fra Konkurrencestyrelsen.

I en hverdagspraksis vil det betyde, at de selvejende døgninstitutioner med driftsoverenskomster årligt skal i udbud, da de årlige opskrivningen af budgetterne for de enkelte institutioner vil have en størrelse over 500.000 kr. - jeg henviser til side 6/28 i notat fra Konkurrencestyrelsen.

En selvejende institution med et årsbudget på mere 15 mill. kr. med en kommunal fremskrivningsprocent på 3,3 skal således i udbud – HVERT ÅR pga. tærskelværdien. Det stiller både kommuner/regioner og den selvejende institution i en vanskelig situation, da langtidsplanlægning både pædagogisk og bygningsmæssigt vil være umuliggjort.

Et eksempel:

En selvejende døgninstitution for socialt utilpassede børn og unge med driftsoverenskomst med en kommune aftalt et udviklingsprojekt, hvor man skal udvikle nye behandlingsformer til de unge. Udviklingsarbejdet påbegyndes i april måned. Man bliver enige om, at de nye behandlingsformer og metoder skal implementeres på institutionen pr. 1. januar. Institutionens budget for det følgende år opskrives med 3,3 % svarende til 630.000 kr. Dette får institutionen besked om i november måned. På grund af tærskelværdien skal tilbuddet i udbud. Andre byder ind på opgaven, og den pågældende institution får ikke opgaven. De børn og unge, der er anbragt på den pågældende institution, skal nu flyttes til den nye opgaveløser/ institution. Ny ledelse, medarbejdere og fysiske rammer skal børnene og de unge nu forholde sig til. Det udviklingsprojekt, der har været gennemført, er således sat ud af kraft, og tilbage står den selvejende institution med ledelse, medarbejdere og bygninger, men uden de unge der har behov for omsorg, kontinuitet, forudsigelighed. Dette vil kunne gentage sig år efter år efter år på grund af en åbenlys uhensigtsmæssig lovgivning. Som et kuriosum skal nævnes, at den sociale forening i det indeværende år har investeret omkring 1 mill. kr. i ombygninger m.v. for at tilpasse forholdene bedst mulig til de unge. Disse penge er således tabt i forhold til året med investeringen. Tilbage står

den selvejende institution tilbage med opgaven omkring afskedigelser, investerede midler i bygninger m.v. Disse forhold vil udhule de selvejende institutioner og foreningers formue på ganske kort tid, og konsekvenser er, at civilsamfundet er sat ud af funktion i forhold til at medvirke til løsning af sociale opgaver.

Samfundet kommer på denne måde konstant til at miste ekspertise, erfaring, kontinuitet og værdier i de sociale tilbud til stor og ubodelig skade for de børn og unge, som har et uopsætteligt behov for hjælp og støtte.

Set i forhold til kommunerne, vil det ikke være muligt at udarbejde en sammenhængende børne-ungepolitik, når man ikke fra år til år er i stand til at vide, hvilke institutioner man har aftaler med omkring de pågældende sociale opgaver, og hvilket indhold, ekspertise og erfaring den nye døgninstitution kan tilbyde. Kommunen vil derfor uvægerligt få en slingrekurs i forhold til at løse sociale opgaver for udsatte børn og unge.

En naturlig konsekvens af dette må blive, at kommunerne undgår at indgå driftsoverenskomster med selvejende institutioner og selv opretter døgninstitutioner, da de så helt undgår konkurrenceudsættelse og annoncering stik mod de intentioner i loven. Dette vil imidlertid give mange kommuner problemer i forhold til etablering og investering i nye institutioner, når yderligere 30 % af døgninstitutionerne skal drives af kommuner og regioner.

Hermed er de selvejende institutioner med driftsoverenskomster en saga blot, og fremtiden for de selvejende institutioner vil blive en ageren på det frie marked. Stat og marked er herefter "befriet" for civilsamfundets engagement og indblanding, som historisk har skabt sammenhængskraften i det danske samfund.

Roland Durup

KFBU